



Porównanie skuteczności mepolizumabu i benralizumabu w leczeniu astmy eozynofilowej

lek. Aleksandra Niemiec-Górska, dr n. med. Olga Branicka, lek. Paula Olszewska,
lek. Sylwia Mielcarska, dr hab. n. med. Joanna Gluck, prof. SUM,
prof. dr hab. n. med. Radosław Gawlik

*Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych Alergologii i Immunologii Klinicznej,
Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach*

Wprowadzenie

Ciężka astma jest istotnym czynnikiem ryzyka zgonu. Skuteczną opcją terapeutyczną dla pacjentów z astmą ciężką, niekontrolowaną jest leczenie biologiczne. Nie ma jednoznacznej oceny skuteczności mepolizumabu w porównaniu z benralizumabem w leczeniu pacjentów z astmą eozynofilową (typu 2).

Cel pracy

Porównanie skuteczności benralizumabu i mepolizumabu w leczeniu astmy typu 2.

Material i metody

Przeprowadzono retrospektywne, jednośrodkowe badanie obejmujące pacjentów z ciężką astmą typu 2 leczonych lekami biologicznymi (odpowiednio mepolizumabem i benralizumabem). Kryteria kwalifikacji były zgodne z wytycznymi polskiego Ministerstwa Zdrowia. Wyniki morfologii krwi obwodowej, parametry spirometryczne, wyniki kwestionariusza kontroli astmy i jakości życia, dawka doustnych kortykosteroidów (GKS) i BMI, zostały zbadane przy włączaniu leczenia i po 6 miesiącach leczenia biologicznego dla obu tych leków.



XV MIĘDZYNARODOWY KONGRES POLSKIEGO TOWARZYSTWA ALERGOLOGICZNEGO

Wyniki

Do badania włączono 59 pacjentów z ciężką astmą typu 2. 38 pacjentów było leczonych mepolizumabem, a 21 benralizumabem. Wykazano istotne zmniejszenie ($p < 0,05$) liczby eozynofiliów, stosowanej dawki doustnych GKS, wyników kwestionariuszy ACQ i miniAQLQ w obu grupach po 6 miesiącach leczenia. Wyższy odsetek pacjentów (90,5%), leczonych benralizumabem, miał niewykrywalną ilość eozynofiliów w punkcie kontrolnym, podczas gdy żaden z pacjentów (0%) leczonych mepolizumabem nie miał takiego samego wyniku. Jedyną istotną statystycznie różnicą między lekami były wyniki kwestionariusza miniAQLQ; zauważalną poprawę jakości życia zaobserwowano po 6-miesięcznej terapii u osób leczonych benralizumabem.

Wnioski

U pacjentów z ciężką astmą eozynofilową, stosowanie mepolizumabu lub benralizumabu wiązało się z uzyskaniem wyraźnej poprawy klinicznej. Pacjenci z astmą typu 2 odnieśli korzyści z terapii biologicznej z zastosowaniem obu tych leków.

Autorzy nie zgłaszają konfliktów interesów.

Praca nie była jeszcze prezentowana na Międzynarodowym Kongresie PTA.